

РЕШЕНИЕ

№ 1985

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12047** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 30.10.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав по НАХД № 11197/2020г. е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 3698887, издаден от СДВР, с който на К. А. Н. за извършено нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

Решението е обжалвано от санкционираното лице, което с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила моли за отмяната му и за отмяна на потвърдения с него ЕФ. Неправилни били изводите на съда, че именно касаторът е извършил вмененото му нарушение, тъй като в случая автомобилът бил собственост на лизингово дружество и именно на него следвало да бъде наложена санкцията. Санкционирайки Н. ответникът бил допуснал нарушение на чл.188 ЗДвП. По делото нямало доказателства да е спазена процедурата, предвидена в чл.189, ал.5 ЗДвП. На следващо място сочи, че издаденият ЕФ не се ползва с презумптивна доказателствена сила, както АУАН, поради което цялата тежест за доказване пада върху ответната страна. Неправилни били изводите на съда, че материалният закон е приложен правилно, тъй като в ЕФ било отразено, че

ограничението на скоростта е въведено с пътен знак В 26, в който случай нарушението е следвало да се квалифицира като такова по чл.21, ал.2, а не по ал.1 на с.р.

В съдебно заседание, касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено от фактическа страна, че на 09.06.2020г., в 19:53ч. лек автомобил марка „БМВ 730Д Х Д.“ с [рег.номер на МПС], собственост на касатора, се движел в [населено място], [улица], стопанство В. с посока към Околовръстен път. С автоматично техническо средство – мобилна система за видеоконтрол „TFR 1-M“ с № 509, бил заснет автомобила и записана скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Измерената скорост на движение на автомобила била 82 км/ч, при ограничение за населено място от 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26. Изготвен бил снимков материал, въз основа на което за констатираното нарушение бил издаден процесният електронен фиш, в който нарушението е квалифицирано по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Въз основа на приобщените по делото доказателства съдът е установил, че мобилната система за видеоконтрол „TFR 1-M“ с № 509 била одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010г., със срок на валидност на одобряване на типа до 24.02.2020г. От представения Протокол за използване на АТСС датата на използването ѝ е 09.06.2020г. и е била монтирана в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение на контролираните МПС-та от [улица] към Околовръстен път. Приложен бил и Протокол № 3-38-2020/30.01.2020г., съгласно който АТСС е преминала проверка и съответства на одобрения тип мобилна система за видеоконтрол.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът е обосновал извод за законосъобразност на ЕФ като съответстващ на изискванията, посочени в чл.189, ал.4 ЗДвП; глобата наложена при правилна квалификация на деянието; при отсъствие на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП предвижда, че при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено

нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Съгласно § 6, т. от Допълнителните разпоредби на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. "Автоматизирани технически средства и системи", според т.65, са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

В конкретния случай нарушението е установено и заснето с мобилна система за видеоконтрол, за която по делото пред въззивната инстанция са представени доказателства, че е преминала през проверка в периода преди установяване на нарушението. При въведено ограничение на скоростта с пътен знак В 26 от 50 км/ч автомобилът, управляван от касатора е преминал със скорост от 82 км/ч, с което е извършил нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП. В разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП е регламентирана пределната скорост на движение според категорията на превозното средство и според това дали се касае за движение в населено място, извън населено място, по автомагистрала или по скоростен път. За леките автомобили пределно допустимата скорост на движение в населено място е 50 км/ч. Ал.2 на посочената разпоредба регламентира изключенията от посоченото правило като посочва, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В случая ограничението на скоростта до максимално предвидената от закона без сигнализиране с конкретен пътен знак е посочено на приложените по делото части от проекта за организация на движението по [улица]като разрешената преди този знак скорост е по-висока от 50 км/ч. Ето защо правната квалификация на нарушението е съответна на фактите по делото. Съответно превишението на пределно допустимата скорост с 32 км/ч обуславя размер на глобата от 400 лева и налагане на наказанието на основание чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП.

Неоснователно е и другото възражение на касатора, досежно ангажиране отговорността на ползвателя вместо на собственика на превозното средство.

Съгласно чл.189, ал.5 ЗДвП Електронният фиш по ал.4 се връчва на лицето по чл.188, ал.1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща

електронен фиш по ал.4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

Съгласно чл.188, ал.1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Според ал.2 на с.р. когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

В конкретния случай от доказателствата по делото се установява, че процесният автомобил е закупен на лизинг. Съгласно разпоредбата на чл.342, ал.2 от Търговския закон с договора за финансов лизинг лизингодателят се задължава да придобие вещь от трето лице при условия, определени от лизингополучателя, и да му я предостави за ползване срещу възнаграждение. Рискът от случайното погиване или повреждане на вещта при финансов лизинг е за лизингополучателя /чл.343 ТЗ/, а съгласно ал.1 на чл.344 ТЗ лизингодателят има задълженията на наемодател съгласно чл.230 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, а лизингополучателят има задълженията на наемател съгласно чл.232 и чл.233, ал.2 ЗЗД, както и задължението да върне вещта след изтичане срока на договора /чл.345, ал.1 ТЗ/ като има право да придобие вещта по време на договора или след изтичане на срока му /чл.342, ал.3 ТЗ/. В приложената справка за първоначална регистрация на автомобила касаторът е вписан като ползвател, в съответствие с разпоредбите на ТЗ, касаещи финансов лизинг. Като ползвател и лизингополучател именно той управлява автомобила, а не лице, различно от него, на което е предоставил автомобила лизингодателя. Ето защо и при правилно приложение на разпоредбата на чл.188 ЗДвП процесният ЕФ е издаден срещу К. Н. в качеството му на лице, управлявало на посочената в ЕФ дата, час и място лекия автомобил.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.10.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав по НАХД № 11197/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.